

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Et garrulæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

janua cum stridore clausa, famium vasculum rimâ pertusum, emota loco suo acicula, synthesis non satis à sapone candens, cyclas minùs decorè in plicas aptata, ruga in mappa mensæ infrata, superi! quas non rarò tempestates in his dominis excitant! quantum effervescent, quantum spumant! quàm tonant & fulminant, totàmque à sedibus imis domum evertunt! Malè illi, qui contrà mutire ausit, Ardet bile jecur, quæ non in famulos duntaxat ac famulas, sed in maritos quoque effunditur & evomitur. Hic bonus vir, si sapit, palliolum suum humeris pacatè injiciet, & silente pede se tectis efferet, ne novus Socrates novam Xantippen sentiat. Atque hos animos addit feminis genus & opes; ad quæ si accesserit forma, tum enimverò actum est de imperio. Cede Junoni Jupiter, & alicubi *Sossans* age; domina cælum obtinet, & regnat. Hinc à pedibus & officiis ancillaribus est ei Iris, Thaumantis (ab admiratione sic nominati) filia alata, versicolore cultu; quòdque fuit Mercurius Jovi, hoc erat Iris Junoni; nisi quòd Mercurius ad concordiam, Iris ferè ad discordiam curandam mittitur, ut observat Jac. Pont. in 5. Æneid. v. 606. & lib. 9. v. 2. Juxta illum Iris, quasi *εἶρε, λῆς*, vocatur, quanquam alii ab *εἶρεν* loqui malunt deducere. Nempe qualis hera, talis pedisequa, admirationem à superba forma & colore vestium vario quærens; de quo Virgil. 4. Æn.

Mille trahens varios adverso sole colores.

Prompta ad rixas concitandas: loquax ad sermones differendos: levis, vaga, volatica.

(e) Volebam hic præterire anserem, Junoni sacratum nisi importuno clamore suo se proderet, & vellet dici. Loquacitatis hanc avem esse symbolum, quis nescit? Admittamus igitur Junonis inter pedisequas inquietum animal, & collum ejus sublime applicemus ad Junonium, quem exagitavimus, fastum; streperam verò linguam garulitati, doti feminarum propriæ, dicemus, dedicemus. Illud in anserino genere lepidum est observatu; cum per januam quantumvis altam volucris hæc ingreditur, inclinat caput, ne scilicet illud ad postes superiores impingat. Nempe collum longiusculum putat esse colossum Rhodium, aut equum Trojanum, quem portarum angustia non capiant. Genius hic est superbæ, præsertim femineæ, quæ cum caput crinitis ædificat turribus, cælum sibi vertice tangere videtur.

V. (f) Per pavonem opulentia symbolum homines denotari divites, Pierius testatur: & ideò pavo consecratus est Junoni, quòd divi-

Kkkk 3

tia-

(e) Cur anser Junoni sacer (f) Ala pavonis & pedet.

tiarum hæc sit præses Tutelarîs. Divitiæ plerumque conjunctæ sunt cum fastu, & spectari volunt, ut pavus; qui si admiratorem nullum habuerit caudatas opes contrahit. Per oculos in syrmate pavonino variegatos Mythologi ostendunt, magnas fortunas multis opus habere custodibus, ne surripiantur; & superbiam opulentorum detumescere, si considerent pedes, id est, finem, quem amplæ divitiæ habere solent. Nemo horum beatorum felicitate sua securè gloriatur; terrent vicissitudines fortunæ, & ab externis insidiæ. Quis fortunatior olim Polycrate Samiorum tyranno? etiam projectum in mare anulum per piscem recepit, quasi ne studio quidem sinistram posset accersere fortunam. Sed eventus ostendit, quò locò humana felicitas sit posita. Ab Orate enim Darii Persarum regis præfecto, in summo Mycalensis montis jugo, cruci affixus est. Quod supra diximus. Ne fide; dum fortuna faviens in alios, parcit tibi; suspectam habe, usuram exiget moræ. Hoc cauda pavonis, hoc docent pedes.

VI. (g) Per Junonem in medio ætheris pendulam, (ut demus hoc figmento Homerico) & injectis à Jove vinculis, nulla deorum vi solvendam, intelligitur, virum bonum, neque avaritia, neque ambitione, quod per Junonem indicatur, à recto dimoveri posse: quemadmodum Jupiter neque per Junonis opes, nec per eloquentiam Mercurii, neque blanditiis Veneris, neque Martis minis, neque omnium deorum machinis permoveri potuit, ut plus possent illi in Junone solvenda, vel in terram detrahendâ, etsi ponderibus gravatâ, quàm ipse in ea alliganda, aut retinenda. Mythologus.

VII. (h) Junonio lacte niveam in cœlo stellarum viam signatam esse, & in terris candore lilia picta, denotat, plurimum interesse, quæ sugat infans ubera, an cœlestis sit succus ille & divinus, nimirum à dea, qualis erat Juno, propinatus; an viperinus & orcinus à vipera aut Furia quapiam Acherontica lactenti instillatus. Ille liquor rigabit indolem ad altiora & cœlestia aptam: castam, virgineam, labes & sordes exosam: hic despumabit virus olentis malè Veneris, & animi impurati, inque vitia à primis cunabulis projecti. Felix illa mater, felix proles, cui hæc Lucina faverit; infelix, cum Lamia lactaverit fœtum!

Plura de hoc argumento locis aliis.

SYM.

(g) Vir constans. (h) Refert, quia nutrix sit puorî.